

sygn. akt XVII AmC 7734/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR del. Danuta Brejtkopf

Protokolant: Protokolant sądowy - stażysta Edyta Borucińska

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2013 r. w Warszawie na rozprawie

z powództwa Stowarzyszenia (...) z siedzibą w K.

przeciwko A. G., D. B.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

I. Uznaje za niedozwolone i zakazuje A. G., D. B. stosowania w obrocie z konsumentami postanowień wzorca umowy o treści:

1. Koszt przesyłki reklamowanego towaru pokrywa kupujący.
2. Za opóźnienia z działania Poczty Polskiej nie odpowiadamy.

II. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1200,00 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem opłat sądowych od pozwów.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

Sędzia SR del. Danuta Brejtkopf

XVII AmC 7734/12

UZASADNIENIE

Powód wniósł o uznanie za niedozwolone postanowień wzorca umowy o treści :

1. „Koszt przesyłki reklamowanego towaru pokrywa kupujący” – pkt 3 wzorca;
2. „Za opóźnienia wynikające z działania Poczty Polskiej nie odpowiadamy”- pkt 7 wzorca.

Powód stwierdził, iż pozwany jest właścicielem sklepu internetowego działającego pod adresem (...), którego regulamin stanowi wzorzec umowy na podstawie przepisów art. 384 § 1 i 4 Kodeksu Cywilnego. Regulamin ten zawiera postanowienia, które stosownie do treści przepisów zawartych w art. 385³ Kodeksu Cywilnego są niedozwolonymi postanowieniami umownymi.

Zdaniem powoda postanowienie z pkt 3 wzorca obciąża kupującego kosztami przesyłki reklamacyjnej, co może zniechęcać konsumenta do reklamowania niezgodności towaru z umową. W ten sposób kształtuje prawa i obowiązki stron sprzecznie z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta.

Zdaniem powoda postanowienie z pkt 7 wzorca narusza przepis art. 385³ pkt 21 kc. Profesjonalnie działający przedsiębiorca wykonuje zobowiązanie przy pomocy wybranego przez siebie dostawcy i to on ma możliwość tak ukształtować swoje stosunki z dostawcą, aby nie obciążać konsumenta konsekwencjami nienależytego wykonania zobowiązań przez dostawcę. Przedmiotowe postanowienie przenosi jednak ryzyko gospodarcze związane z działalnością dostawcy na konsumenta - co należy uznać za sprzeczne z dobrymi obyczajami.

Rejestr postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone zawiera wskazane powyżej klauzule w brzmieniu zbliżonym.

Pozwani uznali powództwa oraz wniosli o :

1. odstąpienie od obciążania pozwanych kosztami postępowania w całości;

ewentualnie

2. odstąpienie od obciążania pozwanych kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwani stwierdzili, iż nie zamierzają kwestionować tego, iż postanowienia wzorca umowy mają charakter niedozwolony.

Pozwani podnieśli, iż zgodnie z art. 102 k.p.c, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Za uznaniem, iż w sprawie niniejszej wystąpiły przesłanki uzasadniające nieobciążanie pozwanych kosztami procesu przemawia przede wszystkim fakt skierowania przez powoda powództwa w niniejszej sprawie bez wcześniejszego wezwania pozwanych do zaniechania stosowania zakwestionowanej w pozwie klauzuli umownej (powzani nie dali powodowi powodu do wytoczenia pozwu) oraz okoliczność, iż zakwestionowane postanowienia umowne pozwani usunęli z regulaminu prowadzonego przez siebie sklepu internetowego niezwłocznie po otrzymaniu pozwu.

Pozwani stwierdzili, iż uzasadnienia pozwów nie zawierają pogłębionej analizy prawnej wskazującej na to, że zakwestionowane przez powoda postanowienia rzeczywiście powinny być uznane za niedozwolone.

Zdaniem pozwanych, w sytuacji, w której powód z premedytacją przerzuca na Sąd ustalenie podstaw rozstrzygnięcia (odstępując od właściwego i rzetelnego uzasadnienia pozwu), obciążanie strony pozwanej kosztami procesu, w tym w szczególności kosztami zastępstwa procesowego wydaje się być pozbawione jakichkolwiek podstaw.

Za odstąpieniem przez Sąd od obciążania strony pozwanej kosztami procesu powinna przemawiać także niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawiłości sprawy i nakładu pracy pełnomocnika powoda

Zdaniem pozwanych prawdziwym celem powoda nie była ochrona zbiorowych interesów konsumentów, lecz wyłącznie chęć uzyskania od pozwanych kosztów zastępstwa procesowego. We wzorcu umowy stosowanym wcześniej przez pozwanych, powód doszukał się dwóch potencjalnie niedozwolonych postanowień umownych i co do każdego z nich wytoczył odrębne powództwa za każdym razem domagając się zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje:

Sąd ustalił.

Bezsporne jest, iż pozwani stosowali w obrocie z konsumentami kwestionowane postanowienia wzorca umownego.

Sąd zważył.

Stosownie do art. 385¹ §1 kc postanowienia umowy zawieranej z konsumentami nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Za sprzeczne z dobrymi obyczajami uznać należy działania przedsiębiorców, które zmierzają do niedoinformowania, dezorientacji, wykorzystania niewiedzy lub naiwności konsumenta czy też ukształtowania stosunku zobowiązaniowego niezgodnie z zasadą równorzędności stron.

Za klauzule rażąco naruszające interesy konsumenta uznać należy postanowienia wzorców umów kształtujących treść stosunków umownych pozostających w rażącej dysproporcji praw i obowiązków stron, na niekorzyść konsumentów, narażających konsumentów na niewygodę organizacyjną, powodujące straty finansowe, wprowadzające w błąd konsumenta co do jego praw w zakresie wynikającym z przepisów prawa co do umów wzajemnych.

Przykładowy katalog niedozwolonych postanowień umownych zawiera art. 385³ kc.

Kwestionowane postanowienia uznać należy za niedozwolone w świetle art. 385³ pkt 2 i pkt 21 kc.

Stosownie do art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 2.03. 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. 2012.1225 j.t), konsument ma obowiązek ponoszenia jedynie kosztów zwrotu towaru do sprzedawcy (v. również wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 15.04.2010 r.,C-511/08).

Przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania osób, przy pomocy których wykonuje zobowiązania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji (art. 479⁴² § 1 kpc).

O kosztach orzeczono stosownie do art. 98 , 99 i 102 kpc mając na uwadze to, iż powód żądał uznania za niedozwolone, w oddzielnych pozwach, postanowień zawartych w jednym regulaminie. Dodatkowo sąd miał na uwadze to , że pełnomocnik powoda uzasadniając powództwa, ograniczył się do przytoczenia treści kwestionowanych postanowień oraz stwierdzenia, iż kwestionowany wzorzec umowy zawiera wskazane przez powoda klauzule w brzmieniu zbliżonym do postanowień wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Zważywszy na znikomy nakład pracy pełnomocnika powoda ,nieskomplikowany charakter spraw (klauzule o podobnej treści są wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych) oraz brak racjonalnych przesłanek do wytoczenia kilku pozwów w sprawach niniejszych Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego stosownie do art. 102 kpc.

Publikację prawomocnego wyroku w MSiG zarządzono na mocy art. 479⁴⁴ §1 kpc